

Sygn. akt V CSK 322/07

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta P.

przy uczestnictwie "G." S.A.

o założenie księgi wieczystej i wpis,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 grudnia 2007 r.,

skargi kasacyjnej uczestnika postępowania od postanowienia

Sądu Okręgowego w G.

z dnia 8 lutego 2007 r., sygn. akt [...],

oddala skargę kasacyjną; zasądza od uczestnika na rzecz Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta P. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy wpisem z dnia 22 listopada 2006 r. założył księgę wieczystą dla nieruchomości objętej dawną księgą tom II, karta 52, B. i wpisał w niej prawo własności na rzecz Skarbu Państwa – Prezydenta Miasta P., wykonującego zadania z zakresu administracji rządowej. Podstawę wpisu stanowiło zaświadczenie Prezydenta Miasta na prawach powiatu (starosty) z dnia 13 listopada 2006 r. stwierdzające, że owa nieruchomość przeszła na własność Skarbu Państwa na cele reformy rolnej.

Apelacja uczestnika postępowania od tego wpisu została postanowieniem Sądu Okręgowego w G. z dnia 8 lutego 2007 r. oddalona. U podłoża tego rozstrzygnięcia legło stanowisko, że w postępowaniu wieczystoksięgowym wystarczającą podstawą wpisu na rzecz Skarbu Państwa prawa własności nieruchomości ziemskiej, wymienionej w art. 2 ust. 1 lit. e dekretu z 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej, stanowi właściwie zaświadczenie odpowiedniego organu administracji publicznej, stwierdzające, że nieruchomość ta przeszła na własność Skarbu Państwa na cele reformy rolnej.

Skarga kasacyjna uczestnika postępowania zawiera zarzut naruszenia art. 2 ust. 1 lit. e dekretu z 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej i zmierza do uchylenia postanowienia Sądu Okręgowego oraz przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy powyższe stanowisko prawidłowo wywiódł z treści art. 1 dekretu z dnia 8 sierpnia 1946 r. o wpisaniu w księgach hipotecznych (gruntowych) prawa własności nieruchomości przejętych na cele reformy rolnej, zgodnie z którym tytułem do wpisania na rzecz Skarbu Państwa w księdze gruntowej prawa własności nieruchomości ziemskich, wymienionych m.in. w art. 2 ust. 1 lit. e dekretu z 1944 r., jest zaświadczenie Starosty, stwierdzające, że nieruchomość ziemska jest przeznaczona na cele reformy rolnej. Taką argumentację, aprobowaną w literaturze, przyjął Sąd Najwyższy m.in. w uchwale z dnia 28 kwietnia 1994 r.,

III CZP 49/94, OSNC 1994, z. 11, poz. 218 oraz w postanowieniu z dnia 13 października 2004 r., III CK 235/03 (niepublikowanym).

Skarżący kwestionując przytoczone stanowisko Sądu Okręgowego pomija ograniczenie kognicji Sądu w postępowaniu wieczystoksięgowym, wynikające z przepisów art. 628⁸ k.p.c. Zgodnie z art. 628⁸ § 2 k.p.c., sąd wieczystoksięgowy - rozpoznając wniosek - bada jedynie treść wniosku, treść i formę dołączonych do wniosku dokumentów oraz treść księgi wieczystej. Z treści tego przepisu wynika, że kognicja sądu wieczystoksięgowego nie obejmuje, jak chce skarżący, merytorycznej prawidłowości wspomnianego zaświadczenia.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w postanowieniu.